

2019. április 30. – 2019. június 4.

Beszámoló az ELTE TTK HÖK Küldöttgyűlésének

Mikor e sorokat gépelem, kb. 5620 órája vagyok kommunikációs referens az ELTE TTK HÖK-ben. 5620 (+-100) órája a pályázatomban olyan dolgokat is írtam, amelyeket e 5620 óra tapasztalattal a hátam mögött már biztosan nem írnék le. Nem is igazán tudtam, pontosan hogyan kell kinéznie egy hasonló pályázatnak; azt sem mondhatnám, hogy teljesen bizonyos voltam benne, hogy jól fogom végezni a munkát, és valljuk be, nehezen is vettem fel a ritmust. Ahogy azonban teltek a hónapok, és ez főleg a tél végén kezdett el láthatóvá válni, új szintre kapcsoltam, és véleményem szerint sikerült felpörgetnem a HÖK internetes, külső kommunikációját. Sajnos az Instagramon sokkal kevésbé voltam aktív, mint szerettem volna, de február közepétől kezdve véleményem szerint a Facebookos kommunikáció (legyen szó EHÖK-ös, HÖÖK-os programok, előadások, LEN, 5vös5km, Jeges Est, ICE, Überfúzió népszerűsítéséről, a képviselő- és elnökválasztás #sohavégetnemérős szavazásra buzdító posztjairól, a sok helyről érkező hirdetési kérésekről vagy a Kar tudományos teljesítményét elismerő cikkekről) pontosan olyan volt, mint amilyennek lennie kell. Persze vannak sűrűbb és üresebb időszakok is, így az online jelenlét is függ ettől. Jelenleg folyik a gólyatábor szervezése, amelynek végleges kommunikációs terve hamarosan elkészül. Az elmúlt év során a referensi tevékenységeim mellett igyekeztem a szakterületemen is aktív maradni, mely maradéktalanul sikerült. Szerettem volna átadni minél több tapasztalatot az új generációnak – gondolván itt a mentorképzésre és a képviselő-választásra, amely többkevesebb sikerrel járt. Sokszor kaptam kritikaként, hogy néha lassan reagálok dolgokra, és ennek teljes mértékben helyet tudok adni, ezen igyekszem javítani a jövőben. Szeretném megköszönni azoknak, akik bizalmat szavaztak nekem októberben, illetve azoknak, akik bármilyen módon támogattak a félév során. Nemkülönben szeretném megköszönni azoknak, akik itt-ott megnehezítették azt, hiszen nélkülük nem álltam volna szemben ennyi kihívással; és biztos állíthatom, hogy jelenleg sokkal kevésbé tapasztalt lennék a munkájuk nélkül. Párszor ugyan kikerült a kezemből a kontroll, voltak rövid időszakok, mikor nagyon sok dolog összejött, de összességében élveztem ezt csinálni. S hogy találkozunk-e jövőre? Ki tudja... mármint persze rajtam kívül, mert én tudom.

Köszönöm, hogy elolvastad!

Eger, 2019. 06. 01.